

- jätta määruse (EL) nr 1385/2013 tagajärjed kehtima kuni uue, sobival õiguslikul alusel tugineva määruse jõustumiseni;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon palub tühistada määruse (EL) nr 1385/2013, mille nõukogu võttis vastu ELTL artikli 349 alusel.

Komisjon heidab nõukogule ette selle määruse vastuvõtmist, ehkki komisjon tegi ettepaneku tugineda selle õigusakti vastuvõtmisel vastavas valdkonnas kasutatavatele õiguslikele alustele, nimelt ELTL artikli 43 lõikele 2 ja ELTL artikli 168 artikli 4 punktile b.

Komisjon leiab, et vastavalt vaidlustatud määruse eesmärgile ja otstarbele ei saa ELTL artikkel 349 olla selle vastuvõtmisel õigeks õiguslikuks aluseks. ELTL artiklit 349 saab kohaldada üksnes siis, kui on tegemist esmase õiguse kohaldamise põhimõttest kõrvalekaldumisega äärealadel, nagu see on ette nähtud ELTL artikli 355 lõikes 1. Vaidlusalune määrus üksnes kohandab teisest õigust, ilma selleks aluslepingutest kõrvale kaldumata, et reageerida Mayotte'i staatuse muutumisega tekkinud olukorrale. Seda tõlgendust ei toeta mitte üksnes ELTL artikli 349 sõnastus, vaid ka aluslepingus toodud õiguslike aluste süsteem ja selle artikli ajalooline päritolu.

⁽¹⁾ ELT L 354, lk 86.

21. märtsil 2014 esitatud hagi – Euroopa Parlament versus Euroopa Liidu Nõukogu (Kohtuasi C-136/14)

(2014/C 175/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Parlament (esindajad: J. Rodrigues ja L. Visaggio)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- Tühistada nõukogu 17. detsembri 2013. aasta direktiiv 2013/64/EL, millega muudetakse nõukogu direktiive 91/271/EMÜ ja 1999/74/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2000/60/EÜ, 2006/7/EÜ, 2006/25/EÜ ja 2011/24/EL seoses Mayotte'i staatuse muutmisega Euroopa Liidu suhtes ⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlament palub tühistada nõukogu direktiiv 2013/64/EL, mille nõukogu võttis vastu ELTL artikli 349 alusel.

Parlament leiab, et nõukogu valitud õiguslik alus on vale, sest vaidlustatud direktiivi esemeks olevad meetmed kuuluvad liidu pädevuste hulka erinevates ühistes poliitikavaldkondades. Nende meetmete võtmisel oleks seega pidanud tuginema keskkonna, põllumajanduse, sotsiaalpoliitika ja tervishoiu valdkondades ette nähtud õiguslikele alustele, nimelt ELTL artikli 43 lõikele 2, artiklile 114, artikli 153 lõikele 2, artiklile 168 ja artikli 192 lõikele 1, aga mitte ELTL artiklile 349.

Parlament on seisukohal, et meetmete puhul, mille eesmärk ei ole reageerida piirkonna äärepoolseimast asukohast tingitud majandusliku või sotsiaalse olukorra piirangutele nähes ette erandi liidu õiguse täielikust kohaldamisest vastavas piirkonnas, ei saa kehtivalt tugineda ELTL artiklile 349. Niisiis ei kuulu selle sätte kohaldamisalasse meetmed, mille eesmärk on üksnes lükata teatavate liidu õiguse sätete kohaldamise algust äärepoolseimas piirkonnas edasi.

(¹) ELT L 353, lk 8.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 28. märtsil 2014 –
Direktor na Direktsia „Migratsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti versus Bashir Mohamed Ali
Mahdi**

(Kohtuasi C-146/14)

(2014/C 175/35)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Direktor na Direktsia „Migratsia” pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Vastustaja: Bashir Mohamed Ali Mahdi

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (¹) artikli 15 lõikeid 3 ja 6 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 6 ja 47 ning õigusega kohtulikule arutamisele ja tõhusale [õiguskaitsevahendile] tuleb tõlgendada nii, et:
 - a) kui haldusasutus on liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt kohustatud kinnipidamise igal kuul läbi vaatama, ilma et sõnaselgelt oleks ette nähtud haldusmeetme võtmise kohustust, ja haldusasutus peab eelotsusetaotluse esitanud kohtule esitama omal algatusel nimekirja kolmandate riikide kodanikest, keda on väljasaatmist takistavate asjaolude tõttu kinni peetud esmakordse kinnipidamise maksimaalsest tähtajast kauem, siis on haldusasutus isiku suhtes tehtud esmakordse kinnipidamise otsuses sätestatud tähtaja lõppemisel kohustatud võtma sõnaselge kinnipidamise läbivaatamise meetme, arvestades liidu õiguses ettenähtud aluseid kinnipidamise pikendamiseks, või asjaomase isiku vabastama?
 - b) kui liikmesriigi siseriiklik õigus näeb ette eelotsusetaotluse esitanud kohtu pädevuse määrata pärast siseriiklikus õiguses ettenähtud esmakordse kinnipidamise maksimaalse tähtaja lõppemist kinnipidamise pikendamine väljasaatmise eesmärgil, selle asendamine leebema meetmega või kolmanda riigi kodaniku vabastamine, peab eelotsusetaotluse esitanud kohus sellises olukorras, nagu on kujunenud põhikohtuasjas, kontrollima kinnipidamise läbivaatamise meetme õiguspärasust, kinnipidamise kestuse ja selle pikendamise vajaduse õiguslikke ja faktilisi aluseid ning tegema otsuse kinnipidamise pikendamise, selle asendamise või asjaomase isiku vabastamise kohta?
 - c) see lubab eelotsusetaotluse esitanud kohtul kontrollida sellise kinnipidamise läbivaatamise meetme õiguspärasust, mis esitab üksnes alused, mille põhjal ei saa täita otsust kolmanda riigi kodaniku väljasaatmise kohta, arvestades liidu õiguses ette nähtud aluseid kinnipidamise pikendamiseks, ja teha vaidluse lahendamiseks otsus kinnipidamise pikendamise, selle asendamise või asjaomase isiku vabastamise kohta üksnes haldusasutuse esitatud asjaolude ja tõendite ning kolmanda riigi kodaniku esitatud vastuväidete ja asjaolude põhjal?